

I -Vers la demostració de la catalanitat del Quixot.

Uns noms clarament d'origen català.

- Relació més o menys correlativa i amb agrupació dels noms en les dues parts del Quixot d'en Servent, i altres coses que s'esmenten.

En el capítol XXV el Quixot diu: “ Y puesto que yo no pienso imitar a Roldán, o Orlando, o Rotolando (que todos estos tres nombres tenia) parte por parte, en toda las locuras que hizo, dijo y pensó, haré el bosquejo, como mejor pudiere, en las que me pareciere ser más esenciales,”

Sabeu que estic encantat? Un savi antic vol que li faci una feineta, que ja fa molts segles que dura la maledicció castellana, i va essent hora de que els enganys arcans siguin a mans de la santa germandat, la que no vol mentides.

I ara dic a la veueta del màgic emprenyador i matiner que em té “tan distret” en aquesta cerca de la veritat: escolta el fruit de la teva insistència, ja que m'has fet girar mils de vegades els fulls del Quixot per a trobar el que hi és mostrat. I ja soc advertit que sols amb el fruit de la veritat retrobada em deslliuraràs d'aquests durs servatges. Mira com surto amb una llista que et darà satisfacció, però a que perill em posa.

Oh! creients en la intocabilitat del Quixot! que ja deveu estar esmolant les espases per a tallar-me el coll, abans de fer que mai més torni a tenir mal de coll tingueu present que aquesta obra tal com l'heu llegida no és impoluta e intocada, ja que va passar la censura que a Castella menava el nostre comte, i aquesta feia el que l'abellia.

Aquest obra que ara començo a desvelar, aquest alliberar la follia reclosa, emmudida i encadenada que fins ara ni passa amunt ni avall, continuarà fins a trobar totes les irreverències, indiscrecions e inconveniències que d'un Servent hom pot esperar. I que d'un pobre indocte com jo el meu encantament permeti.

Per a tu, insistent veueta, serà la glòria de la troballa; per a vosaltres, encantadors desencantadors, acabarà el maligne encanteri que tants segles fa caigué sobre el nostre segle d'or; per a vosaltres, guardians del que hom vos ha ensenyat, motiu de ferros i punxes esmolar, i per a mi immerescut servador de la no coneguda veritat, l'exposició a tota mena de patacades i demostració de que la follia humana no té deturador - i el que és més greu- que per desgraciada gràcia és cosa encomandissa i sembla que sense cura.

Espereu -Oh defensors de l'ortodòxia- a veure i escoltar les greus novetats que us aniré fornint i deseu de moment les vostres esmolades i

talladores espases que jo no fuejejo les alzines en comptes de mi, com un cul gros i sorneguer que coneixeu (en Panxa) .

Vet ací el resultat del meu encantament:

Lluís M^a Mandado i Rosell
Investigador i col·laborador CCH